

sł. T. Kubler

muz. I. D. Sankey

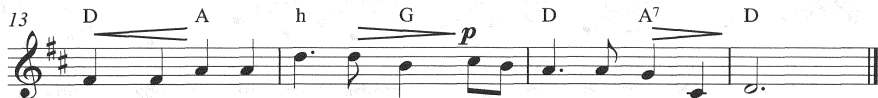
1. Pod krzy-żem me-go Zbaw - cy bez-piecz - nie spo-cząć śmiem, bo
 2. Wa - row - ne to schro - nie - nie, wy - pró - bo - wa - ny grunt, gdzie
 3. Tu, pod Chry - stu - sa krzy - żem śmierć tra - ci żą - dło swe; w o -
 4. Tu ze - wsząd mnie o - gar - nia mi - ło - ści wiel-kiej żar, tu
 5. Pod krzy-żem już zo - sta - nę po wszys-tnie ży - cia dni, nie

1. tam wszech-moc - na chro - ni dłoń przed skwa-rem pu-szczy mnie. Tam
 2. z grze-sznym po - jed - na - ny Bóg już z nim nie wchodzi w sąd. Co
 3. chro - nie bło - giej Pań-skich ran ra - tu - nek cze-ka mnie. Tu
 4. wi - dzę, jak wśród sro - gich mąk na krzy - żu Je - zus zmarł. Na
 5. prag - nę wię - cej świa - teł czczysz, Tyś, Pa - nie, słońcem mi. Niech

1. du - sza ma bez - pie - czny schron w u - pal - ny znaj - dzie dzień - spra -
 2. Ja - kub w bło - gim wi - dział śnie, tym jest na ja - wie krzyż - dra -
 3. Pan z nie-zmier - nej łąs - ki swej łoś - ro - wi nie - bo - dał. Roz -
 4. hań - bę so - bie mu - szę rzec: Tu cu - da wi - dzę dwa - mi -
 5. ca - ły mi prze - pad - nie świat, już nic nie sto - ję - oń, niech

1. gnio - nych, sła-bych Zbaw - cy krzyż pod swój przy-gar - nia cień.
 2. bi - ną, któ - ra wie - dzie nas do - tro - nu łąs - ki wzyż.
 3. pię - te Je - go rę - ce nam wska - zu - ją wiecz - ny dział.
 4. łoś - ci Je - go wiel - kiej moc i - o - grom me - go zła.
 5. mo - je ja po - hań - bi śmiech, krzyż bę - dzie chlu - bą mą.